

Biblioteca Regională
Hunedoara-Deva

CĂTRE
REDACTIA

(Prețorii din toate țările unifică și
La lupă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, în galea)

**Scinteia
pionierului**

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR.

SECȚIA SCRISORI

BUCUREȘTI
Combinatul Poligrafic
Casa Scintei
Telef 76.100

Dragi pionieri și școlari,

Numărul de astăzi al „Scintei pionierului” este cu totul deosebit. După cum veți vedea, toate articolele, scrisorile, știrile, poeziile și desenele sînt scrise și lucrate numai de colegii voștri. Noi le-am ales pe cele mai bune și interesante dintre ele și vi le prezentăm în numărul acesta.

Anul VII nr. 102 (558) * mierc. 19 dec. 1956 * 4 pag. 15 bani

Știri

Elevii Școlii de 7 ani din Mircești-Str., haină ne vestesc:
„Pentru vacanța de iarnă pregătim câteva concursuri: lafă pe cel mai interesant; Cine va construi cea mai bună sănișușă?”

„La colțul viu al școlii noastre, ne scrie Elena Coroamă din Ceahlău, avem două turturele, un acvariu cu diferite specii de pești din Bistrița, flori care cresc în regiunea noastră. Am avut și un pișigoi, dar a murit de singurătate, săracul... Ne-a părut tare rău după el...”

„In vacanța de iarnă vom organiza și excursii în care poate vom găsi sa aducem și pentru colțul viu cite ceva”.

Pentru serbarea pomului de iarnă lucrăm repede și cu mare atenție costume frumoase. Nici pe cei mici nu l-am uitat! Pentru ei pregătim jucării din hirtie colorată și carton: trenulețe, cărucioare, coșulețe, etc.

Detășamentul 1
Comuna Oancea,
raionul Bujor

„Ne pregătim cu drag costumele pentru carnavalul pionieresc. Pionierele din grupa mea vor purta costume de flutur, ciuperca, iepurași, iar eu voi fi Albă ca Zăpada. Sînt sigură că la carnavalul nostru va fi ca în povești”. Își încheie scrisoarea pioniera Plopan Lucia, din clasa a IV-a, de la Școala de 7 ani din comuna Negrești, regiunea Iași.

Într-o seară

Era o seară întunecoasă de noiembrie. Fulgi mari și deși cădeau alene pe pămîntul înghețat. Abia vedeam pe unde să calc. Veneam de la prietena mea, Eugenia. Deodată, cum mergeam așa, nu departe de mine auzii un vaiet înăbușit. O clipă, am rămas încremenită. Ce-o fi? Pe semne a căzut cineva. Scot repede din buzunar o cutie de chibrituri și aprind un băț. O femeie bătrînă căzuse. Mă apropii de ea, s-o ajut.

Bătrîna avea în spate o trais-tă plină de porumb și tocmai din pricina acestei greutăți alunecase. Boabele de porumb se împrăștiaseră pe zăpadă.

— Bunicuțo, aprinde te rog chibriturile. Eu adun boabele.
După ce le-am strîns, am dat

fuga la cel mai apropiat gard de nuiele, am rupt de acolo un par mai rezistent și l-am dat bunicii ca să aibă în ce se sprijini, să nu mai alunece. Înainte de despărțire, bătrîna a mai aprins un chibrit și s-a apropiat de mine, să mă vadă mai bine.

— Spune-mi, mergi la școală?

— Da, bunico, sînt pionieră...

— Dar ce înseamnă să fii pionier?

— Pionierii sînt școlarii care învață bine și sînt disciplinați. Orice pionier care ar fi trecut pe lângă dumeana te-ar fi ajutat. Cu siguranță!...

Marieta OLTEANU
cl. a VI-a
comuna Vlad Tepeș,
raionul Curtea de Argeș

Zilele trecute mă întorceam de pe teren. Tocmai îi spuneam lui Zdup: „Ei frățioare, hai și pe la gazeta”. Dar n-apuc să intru bine în redacție, că o grămadă de reporteri, desena-tori... se adunară în juru-mi. Știi, toți cei care lucrează la noi la gazeta.
„Ascultă, Gheorghită!” „Bine că ai venit!” „Ce-ai stat atîta?”
„Vorbeau toți deodată. Nici nu știam cui să-i dau ascultare.”
— Luași mă domol, așa nu pricep nimic, le spuseli eu.
— Uite, izbuti să-mi explice un redactor. Pregătim o surpriză pentru cititorii noștri...
Un număr scris numai de copii înțeleși?
— Dar materiale aveți? am întrebat eu.
N-a mai fost nevoie însă de răspuns în clipa aceea, un poștaş cu un sac doldora a răsturnat pe masa noastră un maldăr de scrisori.
Am înțeles. Era tocmai materialul pentru număr.

Tinerii timpłari

Printre elevii Școlii nr. 24 cu limba de predare maghiară din Timișoara, se află Kapuși Emerik și Szabo Alexandru, care au îndrăgii de mult timpłaria. De învățat nu l-a învățat nimeni și nici nu au pretenția că sînt mari meșteri. Însă ori de cite ori, acasă sau la școală, e vorba de reparat ceva, ei se pricep de minune! Într-o zi, „timpłarii” au propus conducerii unității înființarea unui cerc de timpłarie.

— Bine, bine, de înființat nu e greu, dar de unde scule? a fost răspunsul.

După statul pe care l-au făcut, pionierii s-au adresat întreprinderii care le patronază unitatea. Și lafă că în atelierul cercului au apărut un banc, o menghină și alte unelte. Aproape tot inventarul și lemnul necesar pentru lu-

cru. Elevii au adus fiecare: unul un fierăștrău, altul un ciocan, o bårdiță, cuie...
Veți spune, poate: mare lucrul Parcă în alte școli nu există cercuri de timpłarie? E adevărat, dar pionierii de la Școala nr. 24 din Timișoara au s-au multumit să aibă un cerc și atîta tot. Cel puțin, așa știm noi.

Cînd „Cercul tinerilor geografi” a avut nevoie de anumite aparate, timpłarii le-au venit în ajutor. Așa se face că pe acoperișul școlii a putut fi instalat cu ajutorul „timpłarilor” un ade-vărat centru de observații științifice.

Îndrumați de tovarășul profesor Dezideriu Petre, membrii cercului de geografie și timpłarie au realizat, un ceasornic-solar, o roză a vînturilor și vor avea în curînd și o hartă a școlii cu împrejurimile ei. Patru cuburi indică punctele cardinale, care, cu ajutorul unui păienjenis de sîrmă, vor determina pe hartă principalele puncte din oraș.

Tinerii timpłari timișoreni pregătesc și alte aparate pentru cercul de geografie. Astfel, elevii vor putea urmări practic lecțiile predate.

Acum înțelegi de ce am spus că „cercul timpłarilor” din Timișoara se deosebește de celelalte?

I. BADRAGHI
cl. a VII-a
Școala nr. 24
Timișoara

Iarna

VERSURI ȘI MUZICA de
Velutia NIȚA
cl. a VIII-a C
Școala medie nr. 23
București

Moderato

Bun ve-nit, o zi-nă al-bă Fulgi, steluțe u-șu-re-le

Allegretto

Au gă-tit cu hai-nă al-bă Co-drul, za-rea toa-tă

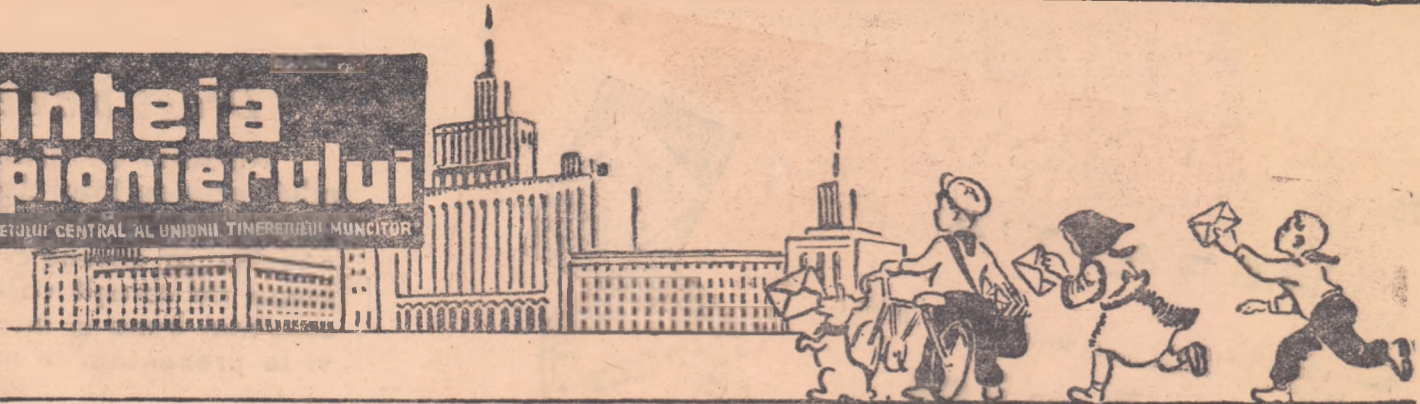
Pă-du-ri- cea a-m-bră-cat Man-ti-e de va-tă.

Au gătit cu haina albă
Codrul, zarea toată,
Păduricea-ambrăcat
Mantie de vață.
In zăpada așternută
Vintul hoinar, jucăuș,
Tot rotindu-se și făcu
Liniștit, un bun culcuș.
Săniuța de pe deal
Zboară ca și vintul,
Fulgi ușori se cern mereu
Imbrăcînd pămîntul.

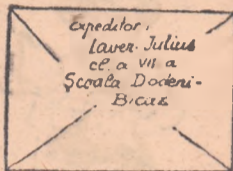

Scinteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

De pe la noi

La vărsarea în Bistrița a năvalnicului riu Bicaz, se află comuna Bicaz, înconjurată ca o cetate de falnicii munți ai Bistriței, acoperiți cu păduri de brad.

În trecut, cine știa de comuna noastră? Azi însă, lucrările hidrocentralei care poartă numele lui V. I. Lenin au făcut din localitatea aceasta un centru important. În viața nouă a Bicazului, un moment de seamă a

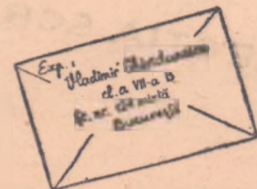
Bicazul nostru

fost construirea căii ferate care îl leagă cu orașul Piatra Neamț și cu restul țării. Șiruri nesfârșite de plute aduc fabricilor de cherestea materia primă; ele sînt martore ale transformărilor petrecute în această regiune. Astfel, pe malul drept, în locul satului Dodeni, a răsărit frumoasa colonie muncitorească a hidrocentralei. Pe malul stîng, au apărut blocurile de locuit ale fabricii de ciment.

Din înălțimi pri-

veliștea Bicazului este străjuită de masivul Ceahlău.

Minunatele schimbări care se datoresc mîinii harnice a omului, împreună cu mărețele frumuseți ale naturii, au făcut din Bicaz un centru turistic. În vacanța de vară a anului 1956, e adevărat, am văzut pe aici puține grupuri de pionieri. Pentru la anul însă, noi, cei din Bicaz, vă chemăm în număr cît mai mare pentru a fi oaspeții noștri bineveniți.

Pe strada Bujorului

De cînd am venit în București, numai aici am locuit, adică pe strada Bujorului nr. 6. Și cred că este locul cel mai plăcut din Capitală. Nu e circulație prea mare — de aci se trage bucuria mea și a tuturora; te poți juca în voie!

În cartierul acesta sînt derdelușuri minunate — cum e cel de la Arhive. Iarna, pe dealul ăsta e grozav, ce mai! Cînd vîi la vale, zburînd, cu sania, e o veselie că nu-ți mai vine să intri în casă. Și cîți copii nu sînt în cartierul nostru!

În apropierea locuinței mele se află Stadionul Republicii. Am văzut și eu cîteva meciuri de fotbal aci. Au fost foarte interesante, dar mai interesante mi s-au părut certurile care izbucneau în tribune din motive „foarte serioase”. Unul zicea, că, la anul, Ozon va juca la „Locomotiva”. Altul striga cît îl ținea gura că nu e adevărat și era gata să parieze că Ozon va rămîne la „Progresul”.

Dar să nu uit să vă povestesc ceva și despre școala noastră, deoarece copiii mai „mari” din cartierul meu au și o ocupație importantă: învață! Pînă și pe cei din clasa I-a îi auzi: „Nu viu afară, îmi fac lecțiile...”

La școala noastră învață peste 800 de elevi. Unii au cursuri dimineața, alții după amiază.

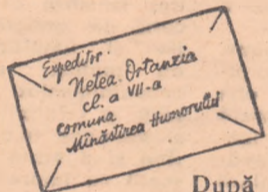
De altfel, în clasa noastră avem un detașament unit de pionieri. Cei mai buni la carte și disciplină îi ajută pe cei slabi. Sîntem foarte legați.

Ceea ce trebuie neapărat să adaug este că fetele învață mai bine, mai conștiincios decît băieții. Mîe îmi face chiar impresia că cele mai multe... tocesc. Nu cumva de asta sînt conștiincioase?

Se înțelege că învățătura fiecăruia se vede în catalog. Cei care învață ordonat au și rezultatele cele mai bune, „tocilarii” căpătă cite un trel, iar despre cei care nu învață, cred că nici nu mai trebuie să pomenesc.

Cam așa stau lucrurile pe strada mea și în clasa a VII-a B, cea vestită în școală pentru cumințenia și rezultatele ei bune la învățatură.

DRUM SPRE ȘCOALA

După ce ne-am sculat, mama ne-a pregătit masa și hainele pentru școală. Haine groase, pentru că de acasă pînă în sat e drum lung...

Am ieșit pe poartă toți trei: fratele meu, eu și tata — care pleca în pădurea Lărgii. Tata e pădurar. S-a dus să marcheze niște butuci. După o bucată de drum ne-am despărțit de tata și am pornit de-a dreptul peste

un deal împădurit. La poalele lui sînt case cu livezi. Livezile sînt îngrădite și pe lingă garduri nu s-a adunat încă zăpada. Așa că totdeauna trecem pe acolo. De la garduri pînă în vîrf nu mai era mult. Iată-ne și sus. De aci, cantonul se vede minunat! „Casa noastră!” am strigat eu. „Uite-o și pe mama!” spuse frățiorul meu. Ce mică și frumoasă se vede casa de aici, de sus!

...Peste brazii încărcăți de zăpadă domnește liniștea. Doar din cînd în cînd un om își îndeamnă calul la drum. Am privit spre fratele meu. Era roșu de ur-

cuș și ger. Am pornit din nou la drum. Am ajuns pe dealul ce coboară leneș spre sat. Mînaștirea Humorului este satul unde învaț împreună cu fratele meu. Îmi place mult satul acesta înconjurat de dealuri și de-abia aștept dimineața să-l privesc în drumul meu spre școală, să văd Humorul ce curge printre case. De sus nu poți vedea decît jumătate din sat.

Pe măsură ce coborîm dealul, ne întîlnim cu alți copii, care ca și noi se îndreaptă în fiecare dimineață spre școală.

Tăticul meu

La Căminul cultural din comuna noastră a avut loc o adunare la care au fost popularizați frunțașii în muncile agricole și la predarea cotelor.

Eu am fost tare fericit! Aveam și motiv; tăticul meu a fost citat primul!

La sfîrșitul serbării, o grupă de pionieri a adus salutul nostru și a înminat florii frunțașilor.

Ana FLOREA
cl. a IV-a
comuna Odoreu
regiunea Baia Mare

O casă a alegătorului

Nu peste multă vreme, cel din sat de la noi, colectivității și ceilalți vor vota în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Acum cîteva zile pionierii din unitatea noastră împreună cu tovarășul instructor am fost la Căminul cultural și am ajutat să se facă o casă a alegătorului.

Dorin Doina, Stavilă Violeta, Chiranta Elena și alți pionieri din detașamentul nr. 1 au curățat camera, au așezat lozinci și fotomontaje.

Georgeta VLAD
cl. a III-a
Școala de 7 ani, comuna Ștefan cel Mare, raionul Fetești, regiunea Constanța

Din banii de pe fier vechi

În unitatea noastră fiecare pionier, mic sau mare, a luat parte la acțiunea de strîngere a fierului vechi. Un exemplu bun sînt frații Moldovoi: Alexandru, din clasa a VII-a și Iosif, din clasa a IV-a. Împreună, ei au reușit să adune fier vechi în valoare de 8.000 de lei.

Din banii primiți părinții lor și-au construit o casă.

Colectivul de conducere al unității de la Școala maghiară Cîmpia Turzii

Cercul de auto

Membrii cercului de auto de la noi au primit să execute reparația unei motociclete.

Ei lucrează cu însușeșire. Printre cei mai buni sînt Lőszlo Bela, Gajzágó, Marton, Pop Valer, Filip Constantin.

Fotografia, care reprezintă un moment din timpul lucrului, a fost luată de colegii lor de la cercul de foto.

Katalin GAJZAGO
cl. a VII-a B
Școala medie Ady Endre
Zalău

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Cea mai frumoasă zi din viața mea

In vîrstă la pucteni,

In timpul vacanțelor de iarnă, pionierii fruntași la învățătură vor pleca cu schiturile într-o excursie la Scheia. Acolo vor rămîne trei zile, împreună cu pionierii de la Casa de copii din localitatea Tot atunci vom găzdui și noi un grup de oaspeți din Scheia veniți deasemenea cu schiturile. Noi ne pregătim te pe acum ca prietenii noștri să se simtă bine, iar întîlnirea noastră să fie cît mai veselă.

Anton Ruru

cl. a III-a

Casa de copii școlare

Fălticeni

De cînd eram în clasa I, doream din tot sufletul să ajung cît mai repede la vîrsta cînd voi putea deveni pionieră. Știam că trebuie să ai 9 ani, să fii cuminte, harnică la învățătură și respectuoasă. Eu mi-am dat toată silința, și, acum cîva timp, dorința mi-a fost îndeplinită.

Ziua aceea a rămas cea mai frumoasă din viața mea!

Acum, cînd am primit cravata roșie, mă străduiesc să fiu demnă de ea și s-o port cu cinste.

Ce frumos e să fii pionier!

Ligla PREDESCU

cl. a III-a

Școala nr. 11 mixtă, Constanța

Dragă redacție,

Îți scriem și noi, pionierii Casei de copii nr. 4 din Cluj. Vrem să-ți povestim cîte ceva despre cercul „mîinilor îndeminative”.

Intr-o zi — asta s-a întimplat anul trecut — am vizitat expoziția de lucru de mîna a „Așezămîntului de surdo-muși”. Île cu modelele lor naționale, cu mîile de flori presărate pe pinza albă și subțire, ne-au plăcut foarte mult. Și așa, ne-am gîndit să ne facem un cerc de lucru. Mai întîi am făcut musculițe... apoi musculițele roșii și negre și-au luat „zborul”. În locul lor a apărut o floare, un chenar. Apoi au început și fețele mici să vină să lucreze. Antoaneta și Tereza din clasa a III-a au fost printre primele. Dar atîta s-au plîns! Ba că se înțeapă, ba că nu le place modelul...

Azi însă sînt „lucrătoare” vechi! Vor să le ajungă pe cele dintr-o VI-a: pe Maria Mureșan, pe Aurelia Olteanu, pe Florica Caba...

Acum la noi e mare zor. Pregătim îile și cămășile pentru costumele noastre naționale. Opera Romînă din Cluj, care ne patronază, ne dă materiale. Ne simțim bine în Casa noastră! Familia de aci e mare. Surozj avem multe... Grija pentru noi este în mîini sigure.

Colectivul de conducere al unit. nr. 43 al Casei de Copii nr. 4, Fete-Cluj

Și păsărelele îl ocolesc

Pe cînd eram cu oile la pășunat pe sîntatul de după Movila, am zărit un coș cu porumb din care minca o corbă.

— Al cui o fi coșul ăsta? m-am întrebă eu.

N-am mai avut vreme să-mi răspund, cî auzii un vriet prelung. Privind în direcția de unde se auzea vaietul acela, l-am zărit pe colegul meu, Moldovan Gheorghe, agățat de creanga unei răchiți, unde erau multe cuiburi de vrăbii. M-am grăbit să-l ajut să coboare, dar cînd am privit în coș, am rămas îngrozit! Vreo 20 de vrăbii, cu capetele tăiate, se mai zbăteau încă. Porumbul din coș îl ținea doar pentru a-și ascunde victimele...

După ce coborî din copac, Moldovan mă întrebă răstit:

— De ce ai lăsat oala să-mi mînce porumbul? Și fără să mai aștepte răspunsul, mă lovi cu mîinile, cu picioarele și mă trîni într-o băltoacă. Am plecat acasă foarte supărat. Rău băiat Gheorghe ăsta...

Aurel FILOTEANU
satul Uncești, comuna Bunești,
raionul Fălticeni,

De ce nu se repară?

Cungrea, care desparte satele comunei noastre, este o apă tare capricioasă. Azi, poți trece vadul, încălțat în sandale dar mîine trebuie s-o iei pe punte. Numai că puntea e stricată de multă vreme și Sfatul Popular Comunal nu ia nici o măsură ca s-o repare.

Din pricina aceasta suferă și școala noastră. Cînd apa este mare, unii din colegii mei intrîrzie sau absentează, pentru că n-au pe unde trece apa ca să vină la școală.

Ar fi bine ca tovarășii de la Sfat să ia măsurile necesare și să repare puntea. Tare mult ne-ar ajuta...

Mariana MATEESCU

cl. a V-a

comuna Simburești,
raionul Drăgășani,

Știri sportive

Încă de la începutul anului școlar, ne scrie instructorul superior Juncu Tiberiu de la Școala de 7 ani Socodari, s-a reușit ca la orele de educație fizică să participe toți pionierii.

Acum, pe timp de iarnă, activitatea sportivă continuă în sălile de clasă. Pionierii fac antrenamente la probele de gimnastică prevăzute în complexul F.G.M.A. Cu cei care știu deja să patineze, se vor organiza concursuri și întreceri de sănătate.

Mă număr printre elevii care urmează cursurile școlii sportive din orașul nostru. Pînă acum, în anul în care activez și eu, s-a ținut un concurs de calificare la cinci exerciții: paralele, bară, capră, inele, sol.

Eu am concurat la trei exerciții, adică la bară, paralele și capră, și m-am clasat pe locul 2-3 la egalitate de puncte cu colegul meu Galan. Mai am să dau concurs la sol și inele și sper să obțin rezultate bune.

Heller HARI

elev
str. Gutenberg nr. 10
Bacău

In orașul nostru sîntem socotiți ca buni sportivi. Școala noastră organizează meciuri între echipele de clasă și între clase cu participarea elevilor din cursul elementar și mediu. Echipa clasei a VII-a B a cîștigat campionatul pe cursul elementar la handbal. Echipa de gimnastică și echipele de la alergări, fotbal și tenis de masă desfășoară o intensă activitate, iar pentru sezonul de iarnă școlarii ieșeni se pregătesc pentru concursul de patină și schiuri.

Colectivul unității de pionierj din Șc. medie mixtă nr. 1

„Mihail Sadoveanu”
Iași

de peste țări

VĂ SALUTAM, DRAGI PRIETENI!

Vă scriem noi, pionierii din Moscova. Am dori să aflăm, cum învățați voi, cu ce vă ocupați în timpul liber...

În școală la noi funcționează cinci cercuri: pirogravură, pictură, broderie, traforaj, coregrafie. În legătură cu aceasta, ce ne puteți spune despre școala voastră?

În timpul liber noi facem lectură, brodam și participăm la diferite acțiuni ale școlii: adunăm fier vechi, maculatură.

De curînd, am fost la Expoziția Agricolă Internațională. Acolo am vizitat pavilionul liniilor naturaliste. Am văzut lucrări executate în case de copii, școli, case ale pionierilor.

Acum ne pregătim pentru festival. Confecționăm tot felul de obiecte pe care le vom da rui oaspeților. Învățăm cîntece, dansuri, poezii.

Dragii noștri, vă trimitem salutări din Moscova și vă rugăm să ne trimiteți vederi din orașul vostru.

Pionierii clasei a III-a D
Școala nr. 113
U.R.S.S.-Moscova, Str. Brestskaia nr. 2

PRIETENI ROMINI,

Trăim departe unii de alții, însă inimile noastre sînt aproape; nimic nu va putea rupe prietenia noastră. Noi învățăm, muncim și dorim să ne cunoaștem tot mai bine unii pe alții. După ce ne veți răspunde, vă vom trimite o fotografie a școlii și a orașului nostru.

Scrieți-ne, spuneți-ne unde locuiți, cum este școala voastră și cum învățați.

Vă salutăm și așteptăm cu nerăbdare răspunsul.

Elevii Școlii primare nr. 1
din Stalowa Wola-Polonia

DRAGI PRIETENI,

Am să vă vorbesc despre liceul meu, care se numește „Institutul Național Industrial nr. 6”. E situat în districtul Miraflores, o frumoasă stațiune balneară din Sud.

În liceul nostru vreme de trei ani căpătăm multe cunoștințe dar și o profesie cu care să ne putem descurca în viață. Avem ateliere unde se învață meserii: croitorie, confecții, țesături, broderii de mașină și de mîna. După absolvirea Institutului de 3 ani, ne putem înscrie în al-tul superior, pentru a cîștiga titlul de maestru. În institut avem clase de gospodărie, facem exerciții de gimnastică și luăm parte la competițiile interșcolare. Așa e la liceul meu.

Esperanza Putierrez HARDENAS
anul I
Miraflores — Statul Peru

Am primit scrisoarea voastră și vă mulțumim pentru vești. Vă vom povesti acum despre noi. În școala noastră sînt 15 sanitari. În primăvară, s-a ținut un curs unde am învățat cum să facem un pansament bun, cum să fixăm o fractură, cum să transportăm un eventual rănit.

Intr-o zi, ne-am dus în parcul nostru și am făcut un exercițiu practic pentru aplicarea măsurilor de prim ajutor. Sătenii credeau că eram răniți cu adevărat!

Apoi, au venit examenele. Ce de emoții eram rîniți cu adevărat! Apoi, au venit examenele și banderolă. Zilnic, acum, fiecare are trusă de serviciu. Vine cu trusa, să-și ajute colegii în cazul unei răniri ușoare la joacă.

La școală ne dăm toată silința să păstrăm curățenia. În fiecare clasă se află oală, săpun și mîini. Clasa noastră sport sau de curs, toți ne spălăm pe mîini, cîtesc din are ferestre mari și perdele. Buchete de flori, cîtesc din grădina școlii, se află pe masă și la colțul pionierului.

Dragii prieteni, ne-am bucura dacă am putea avea din nou vești de la voi. Vorbiți-ne despre învățătură, vacanță, excursii și despre activitatea tinerilor sanitari de la voi. Primiți salutări pionieresti din partea pionierilor Școlii elementare din Stretense, clasele a VII-a și a VIII-a. R. D. Germană.

EPIGRAMA

(Unul elev care întârzie la cursuri)

Întârzie la orice oră,
Niciodată nu-i prezent,
Dar ce-ar fi ca și la joacă
Să mai fie dat absent?

(Altui elev, care își uită
cartile și caietele acasă)

Caietul și-l uită acasă,
Cărțile le uită pe toate,
Însă ca să-ți uită pe masă
Năravurile, nu se poate?

Gabriel DUSMANESCU
cl. a VII-a
Școala nr. 3 mixtă
Buzău

Saradă

Unde zboară ciocirlia
Asta este partea-ntia.

Par'ea-a doua e țepoasă,
Veșnic verde și frumoasă.

La un loc nu-s un cuvint
Ce-l rostești, ci-s ca un gind
De tristețe sau amar...
Nu-i vorbit și nici cîntat,
Dar parcă te-a mai ușurat.

(suspînul)

Mircea PALADESCU
cl. a VI-a
Școala de 7 ani
nr. 49 „Mihail Eminescu”
București.

CU SANIA

Uite-o, vine! Zboară-ntr-una,
Încăreată cu pitici,
Vine, vine ca nebuna
Vezi-o colo, uite-o ici.

Se răstoarnă! Vai de ei!
Nu. Ba nu. Își ține calea,
Sar pe urma ei scînteii
Și-i a ei întregă valea.

— Zboară de te iau fiorii,
Zice Ducu lui Petruș

Iar pe cale, trecătorii:
— Iote bre, ce săniuș!

Fulgi de-omăt se-cbat în căldă
Stropi de gheață-n urma ei,
Zboară sania la vale
Ca-ntr-un nimb de funigel.

Maria Voichița GRECU
cl. a VII-a Șc. medie mixtă nr. 1
Rădăuți

Pictură de
A. CIMPOERU
cl. a V-a
Șc. 154 mixtă
București
(1)

Desen de
MIORITA MOGA
cl. a VI-a B
Șc. medie nr. 3
Timișoara
(2)

Ghicitori

Are numele de floare,
Este bună zburătoare,
Fulgi pe corp însă nu are,
Naște puii vii și-i crește
Și cu lapte îi hrănește.

(liliacul)

Valeriu MOGOSANU
comuna Gîrlîța
raionul Adamclisi

Eu sînt mic de felul meu,
Cei ce scriu mă pun mereu,
Iar cel care mă citește
După mine se oprește.

(punctul)

Culeasă de elevii clasei a V-a de la
Școala de 7 ani mixtă comuna Bu-
ciumeni, raionul Pucioasa — Ploiești

AM FOST ÎN EXPEDIȚIE

Am fost într-o expediție, în Marea Caraibe-
lor. Drumul l-am făcut pe un vas mare pe care
se aflau oameni de știință, cineasți și, firește,
bucătări. Am coborît de multe ori sub apă la
zeci de metri adîncime, și am fost uimiți de
viața minunată care există acolo. Cineasții s-au
chinuit mult ca să poată filma tot ce vedeam.
Apa le descompunea mereu lumina în culorile
spectrului. Și atunci, le-a venit o idee grozavă:
să compună lumina albă sub apă, coborînd pro-
jectorul cu culorile spectrului. Și așa, toată
viața submarină a fost „pescuită” cu navele
de film.

Și aventurile din Marea Caraibelor (rechini,
algele, întîmplările expediționarilor) au ajuns
pe ecran. De altfel, trebuie să mărturisim că și
noi am „participat” la expediție în cinemato-
graf, vizionînd filmul „O aventură în Marea
Caraibelor”, iar filmul e atât de frumos că ai
impresia că ai fost chiar acolo, departe, aproa-
pe de continentul american.

Zakaria Nicolaie, Nenîțescu Cornelia,
Rapoșescu Adriana
cl. a IV-a B
Școala nr. 5 mixtă — București

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1								
2	G	O	N	S	T	A	N	T
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								

ORIZONTAL

1. În acest moment. — Stat în In-
dochina, denumit și Tailanda. 2. Cel
mai mare port al țării noastre. 3.
Măr încurcat! — Fac un salt peste
un obstacol. 4. Ei posedă... — „Opre-
ște” în plugușor. 5. Întrebare. 6.
Neurednică. 7. Pronume personal
la dativ. 8. Răstoarnă brazde.
Pronume reflexiv, singular. 9. Mă-
sură din vremea lui Cuza. — Ponte

fi senin sau noros. 8. Vas de luptă
al cărui nume se trage de la tun;
9. Gustul chininei. — Mulțime
mare de oameni care însoțesc o
ceremonie, o paradă, o procesiune
etc.

VERTICAL

1. Gustul aguridei. A tăia car-
nea mărunt. 2. Făceam cunoscut.
3. Nu-s mai multe. — Lac vulcanic
format în craterul muntelui Pu-
ciosu. 4. Mihail Sadoveanu —
Kaleh insulă în mijlocul Dunării.
— Aur francezesc. 5. Capitala Ira-
nului. 6. Pronume posesiv. —
Omăt nesfîrșit! — Servește! 7.
Individ — Pronume demonstrativ.
8. Dăduseră zăvală asupra inami-
cului. 9. „Subalternul” oceanului.
— Există.

Sabin VILCEANU
cl. a VII-a
comuna Godinești
raionul Baia de Aramă
regiunea Craiova

Țepurașul a rățicit vizuina, ajutați-l voi
să-si găsească căsuța.

Ionel DIACON
cl. a VI-a
Șc. elem. de 7 ani mixtă
Stulpicani

